

D'acord amb els preceptes indicats, les comunitats agrupades a la Comissió Islàmica d'Espanya han determinat, amb la seva conformitat, els currículums de l'ensenyament de religió islàmica per a l'Educació Infantil, l'Educació Primària, l'Educació Secundària Obligatoria i el Batxillerat.

En virtut d'això, a proposta de la Comissió Islàmica d'Espanya, resolc:

Primer.

Els currículums de l'ensenyament de religió islàmica corresponents a l'Educació Infantil, a l'Educació Primària, a l'Educació Secundària Obligatoria i al Batxillerat són els que s'inclouen, respectivament, als annexos I, II, III i IV d'aquesta resolució, per la que se'n dona publicitat.

Segon.

Correspon a les administracions educatives adoptar les mesures necessàries, en l'àmbit de les seues competències, perquè els currículums s'imparteixin en els termes en què s'estableixen en aquesta resolució.

Tercer.

Queden sense efecte els currículums dels ensenyaments de religió islàmica corresponents a l'Educació Infantil, a l'Educació Primària, a l'Educació Secundària Obligatoria i al Batxillerat publicats abans d'aquesta resolució.

Aquesta resolució tindrà efectes a partir del curs escolar 2022-2023.

Madrid, 16 de setembre de 2022. El Secretari d'Estat d'Educació, José Manuel Bar Cendón.

ANNEX I

Religió islàmica de l'Educació Infantil

La Llei Orgànica 3/2020, de 29 de desembre, per la qual es modifica la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, estableix a la seva disposició addicional segona que l'ensenyament de la religió islàmica s'ajustarà al que disposa als Acords de Cooperació celebrats per l'Estat espanyol amb la Comissió Islàmica d'Espanya.

L'àrea de religió islàmica té com a finalitat afavorir els processos educatius de l'alumnat i està orientada a la consecució dels objectius de l'Educació Infantil i a l'inici del procés d'adquisició de les competències clau per a l'aprenentatge permanent, recollides a la Recomanació del Consell de la Unió Europea de 22 de maig del 2018, adaptades al context escolar espanyol.

Amb aquest propòsit, aquest ensenyament s'enfoca des de la perspectiva vital, emocional i imaginativa que cada nen o nena té sobre l'Islam en aquestes edats. És aquesta perspectiva, a més, la que ajuda a relacionar l'ensenyament de l'àrea de religió islàmica amb els àmbits propis de l'experiència i del desenvolupament infantil; el procés natural i una manera eficaç de descobrir, explorar i comprendre la realitat religiosa vista no vista a l'entorn plural.

El compromís actiu amb les famílies resulta igualment de la major importància perquè els aspectes quotidians de l'Islam que s'ensenyen a la llar i la intencionalitat educativa d'aquesta àrea a l'escola es complementin i assegura una col·laboració positiva per facilitar el progrés de l'alumnat.

L'àrea de religió islàmica afavoreix el procés d'adquisició de les competències clau a través de les competències específiques. Situades en el context i en el coneixement de la fe, aquestes competències identifiquen els exercicis que l'alumnat

ha de poder desplegar per abordar activitats i situacions concretes que requereixen els sabers bàsics d'aquest ensenyament. Així mateix, descriuen la manera com s'espera que els alumnes i les alumnes apliquin aquests mateixos exercicis. La finalitat de cadascuna de les competències específiques –el seu perquè: per aprendre a ser, aprendre a fer, aprendre a conviure i aprendre a aprendre– s'ajusta a la visió estructural i funcional de les competències clau que s'ha adoptat al currículum de l'etapa.

Les tres competències específiques de l'àrea de religió islàmica en conjunt tenen com a finalitat desenvolupar, des de la perspectiva confessional, alguns dels primers aspectes de la identitat individual i social de l'alumnat musulmà al si de l'entorn escolar. I així, personal i compartida, s'espera que cada alumne o alumna aconseguixi progressar tant cap a una autoimatge positiva i ajustada com cap a una integració de les seves vivències religioses amb sentit de pertinença a l'entorn proper, per superar els reptes que planteja la seva diversitat sociocultural.

L'avaluació del grau d'assoliment de les competències específiques es pot fer a través d'una aplicació flexible dels criteris d'avaluació que es proposen en aquest currículum i que el professorat podrà concretar i contextualitzar en les propostes metodològiques que procedeixi a elaborar atenent la realitat ja les característiques del seu alumnat. En aquest sentit, també ha de ser flexible l'observació sobre les múltiples i diferents formes d'aplicació i mobilització dels sabers bàsics que constitueixen els coneixements, les destreses i les actituds d'aprenentatge de les quals és necessari per a l'adquisició de les competències específiques de l'àrea.

Els sabers bàsics de l'àrea de religió islàmica s'inclouen en tres blocs amplis relacionats entre si, i reprenen els elements que organitzen l'activitat i els interessos primerencs de la persona del musulmà o de la musulmana en la realitat religiosa de l'entorn. Alguns exemples d'aquests sabers són els referits a una pertinença a la humanitat compromesa amb la convivència positiva, la interculturalitat i l'interès col·lectiu per realitzar el bé, dirigit tant en general a la comunitat, com en particular als seus individus, de manera inclusiva i no discriminatòria.

Per tant, són formes amistoses, respectuoses i solidàries d'interactuar en la realitat religiosa i plural, les que va fomentar el Profeta Muhammad, la Pau i les Benediccions sobre ell (PB). Són el primer pas darrere del desig d'anar darrere dels passos del Profeta en el camí cap a l'adoració exemplificada en ell.

El bloc A, «Construcció personal i social de la pròpia identitat a l'entorn intercultural i plural», fa explícita l'aportació del Profeta (PB) a les actituds, les normes i altres accions vinculades a la convivència positiva. L'aplicació d'aquests sabers per part de l'alumnat en les seves relacions amb grups socials cada cop més amplis i diversos contribuirà a integrar-los com a models per enriquir la construcció de la seva pròpia identitat.

El bloc B, «Descobriments, comprensió, sentit i alegria en la realitat religiosa», descriu els sabers bàsics que caldrà mobilitzar perquè els nens i les nenes prenguin consciència de l'Islam com a manifestació socioreligiosa que forma part de la diversitat de l'entorn, i per a que estableixin relacions respectuoses entre la realitat religiosa i la realitat plural, a partir de l'observació i el descobriment d'alguns senyals de l'Islam (festes, espais...) i altres confessions en el medi familiar, natural i sociocultural.

El bloc C, «Comunicació, representació i interacció del cos amb l'adoració exemplificada al Profeta», engloba els sabers directament relacionats amb el desenvolupament de la comunicació i la representació. El vocabulari i les habilitats lingüístiques d'aquest bloc ajudaran a ampliar a l'alumnat l'expressió, la comprensió i els seus lligams afectivoemocionals amb els textos de contingut alcorànic i profètic, així com a reforçar la coeducació, la inclusió entre iguals i la pròpia identitat mitjançant altres llenguatges i modes d'expressió presents en altres textos i representacions culturals propis i aliens.

En la contextualització que faci d'aquests sabers bàsics, el professorat ha d'assegurar-ne la correspondència amb el nivell psicoevolutiu propi de l'alumnat, així com la contextualització de les seves experiències en un clima d'aula positiu en emocions, expectatives i participació, essencials totes a l'ensenyament religiosa inicial.

Pel que fa a l'autonomia pedagògica als centres educatius, aquesta s'enfocará a facilitar els mitjans i les estratègies que permetin contribuir al desenvolupament de la personalitat, l'autonomia, la socialització, la convivència positiva, la interculturalitat i les pròpies conviccions de cada nen o nena, respectant en tot moment l'específica cultura de la infància.

Competències específiques

1. Progressar en l'adquisició de diferents actituds sobre la convivència positiva i la interculturalitat de manera col·laborativa, identificant-hi l'aportació del Profeta i els efectes positius que produeixen en les pròpies emocions i accions i en les dels altres, per construir la seva identitat fundada en una autoestima i autoimatge positives i ajustades.

La finalitat d'aquesta competència s'orienta a afavorir la construcció de la identitat confessional, la relativa a la percepció individual i col·lectiva de cada nen i nena: són musulmà, o musulmana, i som musulmans. Per tant, la identitat islàmica de l'alumnat és un procés que resulta de la multitud d'interaccions amb la realitat religiosa vista i no vista, amb els altres, amb la realitat plural, amb l'entorn on es produeixen i amb si mateix.

D'entre les situacions d'aprenentatge que possibiliten el desenvolupament d'aquesta competència específica hi ha les que s'orienten a objectius com ara despertar l'autonomia de cada nen o nena per fer servir les seves bones maneres, conèixer i donar valor a la pluralitat sociocultural de l'entorn, adoptar de manera conscient la religiositat d'algunes accions morals i socials, etc. Amb ells, aniran conformant progressivament, i juntament amb el respecte i el coneixement d'altres sentiments de pertinença, la seva pròpia consciència com a musulmans i musulmanes. S'espera que, d'aquesta competència, de vital importància en contextos en què conviuen minories i diverses identitats etnicoculturals, sorgeixi un respecte religiós mutu i una pertinença a la humanitat compromesa amb les actituds de la convivència positiva i amb el desenvolupament de la competència intercultural.

2. Observar i reconèixer de forma conscient i expressiva els senyals socioreligioses de l'Islam que ocorren a l'entorn proper, transformant-les en els seus processos de descobriment de la Creació, de les manifestacions culturals de la família musulmana i d'altres, per integrar cada vivència confessional a l'entorn i superar els reptes que presenta la seva pluralitat.

La finalitat d'aquesta competència específica posa el focus sobre el descobriment i la presa de consciència de la realitat religiosa viscuda per l'alumnat de poca edat en el context globalitzat de la fe islàmica. La comprensió d'aquesta realitat ha de centrar-se en les característiques del desenvolupament cognitiu, sensorial i ledat de cada nen o nena, entre altres. És, per tant, l'adaptació del procés d'ensenyament i aprenentatge a la condició psicoevolutiva de cada infant la que facilitarà els processos de descobriment de la creació i la presa de consciència de les capacitats afectives i emocionals, per expressar-les cap als éssers i elements que hi viuen. Igualment,

Algunes de les situacions d'aprenentatge afavoridores d'aquesta competència són les que incideixen, almenys, sobre tres característiques importants per al desenvolupament adequat. La primera és la identificació i descripció conjunta d'alguns aspectes de la realitat religiosa vista, la no vista, la realitat plural i l'entorn on es

produeixen, per millorar el procés d'ensenyament i d'aprenentatge globalitzat. La segona característica és la utilització de l'entorn on conviuen nens i nenes com a estratègia metodològica que els permetrà sentir curiositat per comprendre la realitat religiosa i plural propera. La tercera, la que els ajudarà a desenvolupar la capacitat tant de descobrir i gaudir de la Creació des de les maneres de percepció i les pròpies perspectives de l'entorn immediat, com de construir significats i relacions de cura, respecte i afecte amb les creacions, per adoptar un comportament que fomenta la conservació i ús sostenible dels recursos de la Creació.

3. Iniciar-se en l'adoració exemplificada al Profeta (PB) de forma guiada i activa, descobrint i utilitzant les diferents possibilitats del moviment i l'expressió corporal, així com les seves habilitats lingüístiques i artístiques més adequades a cada forma de comprendre, comunicar i representar les accions de l'adoració, per fer servir els llenguatges i les formes d'expressió com a instruments d'aprenentatge progressiu dels missatges a l'entorn.

La fi d'aquesta competència és aconseguir que cada alumne o alumna, de manera progressiva, desperti la seva consciència sobre el seu propi cos i sobre l'ús de les seves paraules com a recursos per representar i conèixer l'adoració, construir la idea de Déu (Al·là) i familiaritzar-se amb Muhammad com a profeta (PB).

El cos i la paraula en acció, pel seu potencial comunicatiu, són per excel·lència el centre de gairebé totes les possibilitats per aproximar l'alumnat a l'expressió oral i corporal present a l'adoració. En aquest sentit, d'una banda, el cos en moviment servirà com a mitjà privilegiat perquè els alumnes s'adonin que poden utilitzar el llenguatge corporal (gestos, moviments...) per expressar i representar missatges amb intencionalitat religiosa, així com interpretar els missatges dels altres. D'altra banda, la paraula és el canal pel qual es van donar a conèixer Al·là, recollida al llibre de l'Alcorà, i el Profeta a l'Hadis. Així, la paraula és per als més petits la primera i més emocionant trobada amb Al·là i el Profeta Muhammad (PB), en pronunciar els seus noms. Així mateix, la paraula i el moviment es regulen mútuament durant els ritus per a una adequada adoració, ajudant així els nens i nenes a descobrir, explorar i establir relacions de correspondència entre una intenció i la seva acció respectiva a cada pilar de l'Islam. Són, per tant, diverses formes i maneres que conformen l'adoració exemplificada al Profeta (PB) i que originen en els petits la curiositat cap a ella.

Per a l'adquisició i el desenvolupament d'aquesta competència específica cal una acció educativa que promogui en els menors tant la presa de consciència sobre el seu propi cos i el coneixement de diferents significats referits a diferents moviments i usos del llenguatge corporal, com parlar de les seves experiències prèvies en situacions d'aprenentatge com ara assemblees, grups interactius i tertúlies dialògiques. Així, al començament d'aquestes situacions, cal aportar alguns exemples de com fomentar les possibilitats expressives del llenguatge corporal i com fer reconeixibles a les nenes i els nens algunes de les seves experiències prèvies. La intervenció educativa ha de procurar que l'alumnat clarifiqui els seus interrogants; facilitar-ne l'intercanvi d'idees; activar-ne la participació, la curiositat i la motivació; possibilitar l'expressió dels estats d'ànim; despertar l'interès col·lectiu per fer el bé cap al grup-aula; i que els permeti descobrir i establir diverses relacions entre les experiències a l'aula i les seves pròpies experiències acumulades a la llar i a l'entorn sociocultural proper.

Segon cicle

Criteris d'avaluació

Competència específica 1.

1.1 Descriure la seva identitat i la dels altres de manera respectuosa, identificant-ne els característiques individuals i valorant les diferències i similituds amb els altres.

1.2 Identificar la pertinença a diversos grups socials i respectar la dels altres, mostrant curiositat per conèixer a l'entorn proper les manifestacions religiosoculturals més adequades a les seves edats.

1.3 Manifestar una autoimatge positiva i pròpia de la infància, participant de forma espontània, lúdica i col·laborativa en activitats afavoridores de l'autoestima, l'autoconfiança i l'autocura.

Competència específica 2.

2.1 Participar en el procés de descobriment de la creació de manera observacional, establint relacions entre el Creador i les seues creacions en successions temporals vinculades.

2.2 Identificar i anomenar alguns elements i éssers vius que viuen a la Creació mitjançant interrogants sobre qui els va crear, descrivint-ne alguns i com cuidar-los.

2.3 Contribuir de forma lúdica a projectes o activitats relacionades amb les festivitats i els dies assenyalats als calendaris lunar i solar, preparant la difusió de les seves produccions i mostrant interès cap a les diferents cultures de les famílies presents a l'entorn sociocultural.

2.4 Reconèixer a la família musulmana les normes i rutines (alimentació, lavabo, etc.), els objectes, espais i moments quotidians, establint relacions entre alguns i els seus usos més comuns en dos o més pilars de l'Islam.

Competència específica 3.

3.1 Realitzar activitats relacionades amb diverses actituds i destreses senzilles en cada pilar de l'Islam, mitjançant diferents llenguatges, formes d'expressió i eines digitals, aproximant-se a les accions més habituals de l'adoració exemplificada al Profeta Muhammad (PB).

3.2 Plantejar de manera guiada preguntes sobre la idea de Déu, alguns actes realitzats pel Profeta de petit i els d'altres Enviats indistintament, la finalitat de les bases de la fe, la utilitat de cada pilar i el valor del bé, participant en situacions espontànies i dialògiques que afavoreixin l'escolta, la formulació d'interrogants i la expressió d'emocions sobre alguns miracles; així com respondre i proposar solucions a dilemes, d'acord amb les seves capacitats, sobre allò que està bé i allò que no.

3.3 Interessar-se pel que es diu en alguns missatges de contingut alcorànic i profètic, descobrint en l'escolta atenta i activa algunes intencions, els bons modals, els valors i les actituds presents a les seves narracions, descripcions, diàlegs i personatges en diferents formats i en situacions comunicatives i expressives adequades al cicle.

Sabers bàsics

A. Construcció personal i social de la pròpia identitat a l'entorn intercultural i plural.

– Reconeixement de la pròpia identitat: descripció i acceptació de qui és i la seva identitat presa de consciència. Percepció de les pròpies emocions i el seu reconeixement als altres. Curiositat per la identitat dels altres: descripció, respecte i interacció. La pluralitat humana: els primers humans creats. Valoració cap a les diferències i similituds entre persones. Interès col·lectiu per conèixer i animar el bé i realitzar-lo amb obertura cap a la diversitat: autonomia en normes, valors, actituds i bones maneres.

– Descobriments del grup religiós de pertinença. La família musulmana: els sentiments naturals envers els seus membres principals. Progressió en actituds d'afecte envers altres referents familiars. Descobriments de la pertinença a més grups socials. La vida a la comunitat musulmana. Ús compartit després viscuts:

ubicació espacial i interès per la mesquita, les parts visibles, les normes d'ús i cura.

– Interacció amb altres grups socials de pertinença: respecte i col·laboració. La amistat a la infància. Participació a l'ambient que es necessita per créixer en democràcia. Conscienciació i valoració dels beneficis de la interculturalitat i la convivència positiva: les interaccions cíviques i amistoses universals.

B. Descobriment, comprensió, sentit i alegria en la realitat religiosa.

– Observació de la realitat religiosa a l'entorn natural. Participació al procés de descobriment de la Creació. La Creació vista, ubicació en el temps passat: Déu creador, les relacions Creador-creacions en seqüències temporals d'ordre i la misericòrdia del Profeta Muhammad (PB) cap a les criatures. La creació vista, ubicació en el temps present: Déu sustentador, els fenòmens mediambientals, l'autocura del cos, els vincles afectius cap als éssers vius, els comportaments respectuosos cap a la conservació dels elements de l'entorn natural i l'ús responsable dels recursos. La Creació no vista, ubicació en el temps futur: Déu misericordiós, curiositat pel Paradís i els seus éssers; interès per les bases de la fe i els miracles.

– Observació de la realitat religiosa a l'entorn familiar. El calendari lunar: la organització temporal de les festivitats i celebracions islàmiques. Participació i alegria a la família musulmana. Ubicació en espais viscuts: els usos a la pròpia llar i en altres espais dels pilars de l'Islam. Els senyals socioreligiosos de l'Islam propers a l'edat primerenca: les normes, les rutines, les accions, els objectes i les seqüències temporals quotidianes.

– Observació de la realitat religiosa a l'entorn sociocultural. El calendari solar: interès, coneixement i respecte pels textos religiosos, els costums i les festivitats presents en la diversitat ètnicocultural de l'entorn proper.

C. Comunicació, representació i interacció del cos amb l'adoració exemplificada al Profeta.

– Iniciació a la biografia del Profeta Muhammad (PB): infància i la primera revelació. Gaudiu de les situacions del Profeta amb els més petits. Formulació d'interrogants, expressió d'idees i dilemes: allò que està bé i allò que no. Familiarització amb la idea de Déu i amb Muhammad com a persona i profeta. Interès pel que va passar a Profetes i Missatgers rellevants: ubicació en el temps històric, dificultats estratègiques-superació, descripcions lliures de prejudicis, estereotips i sense distinció entre cap d'ells en la fe.

– Aproximació a la comunicació sincera amb Al·là. L'adoració exemplificada en el Profeta (PB): l'expressió oral i gestual dels dos testimonis de la fe. Apropament a les representacions, manifestacions i utilitats dels cinc pilars de l'Islam mitjançant estratègies, llenguatges i maneres d'expressió corporal, lingüística, artística i en format digital.

– Vincles afectius amb els Textos a través de les seves nocions bàsiques. L'Alcorà i el entorn natural: curiositat per les descripcions sobre la creació. El diàleg alcorànic entre criatures, profetes, personatges, etc. El Profeta expressa la veritat. Interès per escoltar, parlar i saber què diu el Profeta (PB) en relats breus i seleccionats. Reproducció lúdica de textos propis i aliens de tradició oral, cultural i religiosa de manera senzilla, individual i grupal.

Orientacions metodològiques i per a l'avaluació

Per tal de facilitar el desenvolupament pràctic adequat de les situacions d'aprenentatge, és convenient partir d'una visió globalitzada de les tres competències específiques de l'àrea en la confecció dels seus dissenys. Així mateix, aquestes situacions d'aprenentatge han de ser motivadores, significatives, funcionals i integradores, per estimular la interacció i

el contacte afectiu i emocional entre iguals, proposant als nens i nenes l'elaboració de productes finals contextualitzats a les seves vides quotidianes, que responguin a la interculturalitat del seu entorn i que fomentin el diàleg religiós, i rellevants i ajustats al seu desenvolupament maduratiu i als seus maneres de treballar a l'aula a través del treball grupal, autònom i col·laboratiu, així com mitjançant el necessari diàleg i respecte entre totes les persones. És a dir, cal treballar dins dels àmbits propis de l'experiència i les formes pròpies de l'activitat de l'alumnat a l'Educació Infantil.

Amb caràcter orientador, es poden oferir algunes consideracions sobre les estratègies metodològiques i tècniques per a l'avaluació:

Primer, per aconseguir el màxim desenvolupament de cada infant es posarà l'èmfasi en una metodologia activa que els faci protagonistes durant el procés de desenvolupament de les situacions i activitats d'aprenentatge. També, amb aquesta mateixa metodologia activa, es pretén treballar els sabers bàsics des d'un enfocament globalitzat i significatiu que integri tant els aprenentatges referits a les conviccions pròpies com els aprenentatges universals. Aquest enfocament es basarà, a més, en una atenció individualitzada i un respecte a la cultura de la infància, per compensar així els efectes de les desigualtats d'origen sociocultural o socioreligiós que pugués afectar l'aprenentatge d'alguna part de l'alumnat.

Segon, els mètodes de treball estaran encaminats a desenvolupar, pas a pas, la personalitat dels nens i les nenes en la diversitat democràtica, la seva progressiva autonomia personal i el seu procés general de socialització, lliure d'aquells estereotips que puguin discriminar les persones per raó de naixement, religió o creences, origen racial, ètnic, discapacitat o qualsevol altra condició o circumstància, assegurant en tot moment les interaccions entre iguals i els ritmes de treball individuals.

Tercer, aquests mètodes s'orientaran; d'una banda, a fomentar en els menors el respecte a la interculturalitat, que els permeti empatitzar entre ells, gestionar les seues emocions i resoldre les seues dificultats, reptes o problemes de manera dialogada, donant valor en tot moment a la diversitat a l'aula. A més, amb això se'ls ajudarà a aprendre a conviure, créixer en el respecte i relacionar-se amb la resta de persones sense prejudicis. D'altra banda, s'inclouran els aspectes que més representen les cultures de les famílies que optin per l'ensenyament de la religió islàmica dels nens o nenes, així com els aspectes que afavoreixen el coneixement, la participació i el respecte de les senyes de identitat tant de la societat diversa i plural de què formen part com de les comunitats o ciutats autònomes a què pertanyen.

Quart, a l'entorn familiar és on es donen les primeres interaccions dels nens i nenes amb els aspectes quotidians de l'Islam i, posteriorment, al centre educatiu. I és aquí, a l'entorn escolar, on també l'àrea de religió islàmica tindrà sentit i rellevància per a tots ells a través de les relacions entre les seves experiències prèvies i les noves, el joc, els reptes, les tasques integrades, etc. Per això, cal una acció educativa que inclogui una col·laboració activa entre la família i l'escola. Amb aquesta forma de col·laboració, s'espera que els pares, les mares, els tutors o les tutores legals donin suport al progrés educatiu dels nens i nenes.

Per acabar, l'avaluació a l'àrea de religió islàmica s'ha d'entendre en aquesta etapa a partir del procés d'observació directa i sistemàtica de la progressió educativa de l'alumnat. El propòsit dels criteris d'avaluació és ser facilitadors – fils conductors – per avaluar el grau d'assoliment de les competències específiques d'aquesta àrea. Així, els criteris d'avaluació serviran com a indicadors dels nivells d'acompliments esperats, respectant els ritmes d'aprenentatge de cada nen o nena, ajudant així tant a la identificació precoç de les seves dificultats, com a l'establiment de les seves condicions inicials.

Pel que fa a l'avaluació individualitzada de l'alumnat sobre els seus nivells d'exercicis esperats en un moment determinat del procés d'ensenyament i aprenentatge, es proposa a tall d'exemple una organització d'aquesta al voltant de dues estratègies metodològiques. La primera s'orientarà a fer una reflexió

continua sobre les tres competències específiques d'aquesta àrea, que ajudi a valorar la finalitat de cadascuna. La segona estratègia tindrà com a objectiu millorar el procés d'avaluació, plantejant preguntes com ara quins són els recursos i les tècniques que utilitzarem per avaluar els acompliments en cada nen o nena, com avaluar els seus acompliments en els contextos en què poden trobar dificultats durant els processos d'ensenyament i aprenentatge, si els instruments d'avaluació són variats i diversos i quin tipus de tècniques adaptaran millor els criteris d'avaluació formulats per a tot el cicle, de manera que aquestes tècniques permetin concretar els criteris d'avaluació als ritmes i a les diferències individuals de tot l'alumnat, assegurant així la inclusió educativa.

ANNEX II

Religió islàmica de l'educació primària

La Llei Orgànica 3/2020, de 29 de desembre, per la qual es modifica la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, estableix a la seva disposició addicional segona que l'ensenyament de la religió islàmica s'ajustarà al que disposa als Acords de Cooperació celebrats per l'Estat espanyol amb la Comissió Islàmica d'Espanya.

L'eix que permet a l'àrea de religió islàmica concretar-ne la contribució a les competències clau de l'Educació Primària són les competències específiques de l'àrea. Així mateix, són aquestes les que vertebraran en aquesta etapa el procés de la seva pròpia adquisició i progressió. La seva finalitat és afavorir el desenvolupament de perfil de sortida de l'alumnat al final de l'educació bàsica.

Els sabers bàsics de l'àrea de religió islàmica estan seleccionats a partir de continguts dels Textos: allò que va ser revelat al Missatge –el Missatge alcorànic d'adorar el Déu Únic– i sobre la seva Sunna, la finalitat de la qual va ser comunicar, exemplificar i facilitar la comprensió oral i escrita del Missatge.

Són aquests Textos els que es coneixen com les «fonts de l'Islam», i junts constitueixen els fonaments de l'Adoració que, juntament amb ser conscient de Déu, implica ser-ho també d'un mateix com a criatura decidida a adorar i servir Déu.

Per tant, adorar Al·là requereix de la persona musulmana que adquireixi, progressivament, aprenentatges i experiències en les diferents formes de l'Adoració. En l'àmbit propi de l'àrea de religió islàmica, això s'aplicarà també acompanyant que les alumnes i els alumnes descobreixin nous noms de l'Adoració (Religió de l'Islam, Fe, Guia, Unicitat, Observança), «Pietat» i «Virtut»), i facilitant i adequant als diferents nivells evolutius tots aquests continguts referits al procés d'aprenentatge de l'Adoració.

Els sabers bàsics d'aquesta àrea s'inclouen en tres blocs que organitzen alguns dels coneixements, les destreses i les actituds presents als àmbits del coneixement de Déu i del Profeta, la Pau i les Benediccions sobre ell (PB); de la comprensió de l'Alcorà i la Sunna; i del caràcter transversal d'Islam a la societat: sabers necessaris i bàsics per a l'adquisició i el desenvolupament de les competències específiques d'aquesta àrea.

Els sabers del bloc A, «El Missatge d'adorar el Déu Únic, revelat als diversos Profetes alcorànics», s'ubiquen principalment al voltant del temps passat, a les històries dels Profetes i Missatgers (PB) narrades a l'Alcorà, establint relacions entre ells i, progressivament, amb les circumstàncies i característiques associades a les seves prèdiques: les èpoques a què van ser enviats; els seus pobles o comunitats; els llocs on van rebre les Revelacions i les situacions i interaccions que van succeir al seu voltant. Entre els sabers d'aquest bloc es troben també aquells que descriuen els reptes a què els Profetes van haver d'enfrontar-se durant la prèdica del Missatge, així com les alegries que van compartir amb els seus seguidors. Finalment,